

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Role sociálního a psychologického poradenství při pomoci obětem trestných činů

Autor práce: Lenka Polatová

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: Alois kříšťan

Datum: červen/červenec 2021

Autorka si zvolila aktuální téma, související s profilem studovaného oboru. Jako cíl práce v úvodu uvádí „analyzovat možnosti, které se týkají pomoci obětem po spáchaném trestném činu, zejména ze strany psychologů“. Text práce je strukturován do sedmi kapitol doplněných úvodem, závěrem a přílohami. První čtyři kapitoly pojednávají obecně problematiku související s oběti trestných činů. Autorka zde za použití relevantní literatury rozebírá pojmy viktimologie, viktimizace, oběť trestního činu, zvláště zranitelné oběti. Uplatňuje se zde pohled především psychologický a právní. Vlastnímu cíli práce by pak odpovídala kapitola 5 a 6, autorka zde uvádí subjekty poskytující pomoc obětem trestných činů a následně pojednává i pomoc samu (charakteristika různých druhů pomoci apod.). Poslední kapitola se nazývá prevence kriminality, s jedním podbodem – viktimologická prevence – vztahujícím se k cíli práce.

Práce je zpracována velmi pečlivě, čtivě, takřka bez překlepů, odkazy jsou uváděny zcela důsledně, formální náležitosti zcela splňují požadavky na kvalifikační práci.

Práce přináší jistě souhrn informací a faktů k problematice pomáhání obětem trestných činů, problematice, která není zatím příliš v povědomí nejen širší veřejnosti, ale někdy i aktérů procesů, kterých se problematika profesně týká. V tomto je práce užitečná, autorka si patrně tohoto nedostatku v obecném povědomí byla vědoma a práci se pokusila pojmout velmi komplexně.

K práci mám několik připomínek či podnětů – pokud cílem má být „analýza možností...“ bylo by dobré uvést něco blíže o plánované analýze – z jakého hlediska chceme analyzovat, jakých prvků si chceme všimnout či podobně. Text sledávám spíše popisným (a to v nejlepší slova smyslu), analytických prvků příliš nevidím. Autorka problematiku zpracovává do značné šíře, mimo hranice vymezené cílem práce – například celá kapitola 7 (prevence kriminality) je velmi obecná, (obsahuje témata: zámky, mříže – opatření komplikující přístup k prostředkům vhodným pro spáchání trestného činu apod.), „analýzy možností pomoci obětem“ se nijak netýká. Obsahuje obecné údaje o prevenci (pokud bychom argumentovali, že vlastně prevencí předcházíme tomu, aby se oběti

někdo stal ... tak bychom mohli do práce zařadit kde co). Výjimku tvoří snad bod 7.3 viktimologická prevence, i když se také příliš nevztahuje k cílem stanovenému tématu.

Z metodologického hlediska by mě zajímalo, proč je jedné neziskové organizaci věnována samostatná podkapitola (u probační a mediační služby to chápu, jde o státní správu) zatímco ostatní neziskovky jsou pak uvedeny souhrnně - mezi řádky se lze něčeho domnívat, ale mělo by to být uvedeno explicitně.

Práce je doplněna přílohou, čtyřmi zajímavými rozhovory, které se sice tematiky zcela jistě týkají, avšak v práci nejsou nijak výrazně použity. Neargumentuje se jimi, neodkazuje se na ně (až na výjimky).

Závěr – práci považuji za velmi pečlivě a důkladně zpracovanou, nicméně po stránce popisné; vzhledem ke stanovému cíli by bylo dobré věnovat se více analýze, vypustit pasáže které sice souvisí s tématem obecně ale nikoliv z cílem práce; více pracovat (argumentačně, ilustrativně) s přílohami.

Práci rozhodně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou 1 či 2, dle obhajoby.

V Praze, červen/červenec 2021

Alois Kříšťan